

مایکل بروئر نمی تواند جمله خود را تمام کند: «من یک بازمانده هستم، و این برای شما بد است، مدیر عامل اسنپ چت، زیرا، او، او، او...» گفتار نوجوان آهسته و نامفهوم است و با یک رفلکس غیرارادی تهوع قطع می شود، زیرا زبانش در گلویش می لغزد - نشانه ای از آسیب مغزی ناشی از مسمومیت با فنتانیل.

بعد از ظهر غم انگیز اوت در جکسونویل، فلوریدا است. پاهای مایکل به یک دوچرخه ورزشی ثابت در یک مرکز توانبخشی بسته شده است، جایی که او یاد می گیرد کنترل بدنش را دوباره به دست بگیرد و امیدوار است دوباره راه برود. باران پنجره ها را می ریزد، اما مایکل نمی تواند آن را ببیند، زیرا فنتانیل او را نابینا نیز کرده است. آب دهانش را قورت می دهد، نفس می کشد و دوباره تلاش می کند: «من زنده ماندم، و این برای تو بد است، اسنپ چت، چون دارم روی ضبط صوت صحبت می کنم.»

منظور مایکل فقط مصاحبه اش با خبرنگار بلومبرگ نیست. او همچنین شاهی ویژه در شکایتی است که ۶۴ خانواده علیه شرکت اسنپ به دنبال آن هستند و ادعا می کنند که برنامه اسنپ چت این شرکت به اپیدمی مصرف بیش از حد نوجوانان دامن زده است. مایکل در ۱۳ سالگی با فروشنده ای در اسنپ چت ارتباط برقرار کرد و قرصی خرید که بدون اطلاع او حاوی فنتانیل بود. آن را گرفت، سیاه شد و نفسش بند آمد. اکنون ۱۷ ساله و یک شاهد ممتاز است، زیرا او یکی از تنها دو نوجوانی است که می تواند آنچه را که اتفاق افتاده است، توصیف کند. همه بچه های دیگر مرده اند.

از سال ۲۰۲۰ مصرف بیش از حد مواد مخدر، ناشی از فنتانیل، به یکی از علل اصلی مرگ و میر نوجوانان در ایالات متحده تبدیل شده است و هر ساله بیش از ۱۶۰۰ نفر را می کشد. اداره مبارزه با مواد مخدر بر نقش رسانه های اجتماعی در این بحران تاکید کرده و گفته است که شبکه های مجرمانه مواد مخدر «اکنون در هر خانه و مدرسه در آمریکا به دلیل برنامه های اینترنتی موجود در تلفن های هوشمند ما بیشتر در دسترس هستند».

اگرچه فروش مواد مخدر در تمام پلتفرم های رسانه های اجتماعی وجود دارد، اما نوجوانان، وکلا و مقامات مجری قانون، اسنپ چت را انتخاب کرده اند. DEA برخی از مرگ ها را به اسنپ چت مرتبط کرده است و FBI در حال بررسی نقش این پلتفرم در گسترش و فروش قرص های حاوی فنتانیل به عنوان بخشی از تحقیقات گسترده تر در مورد داروهای تقلبی است. اسنپ چت، اپلیکیشن زرد رنگ با آرم شبیح است که ۸۵۰ میلیون کاربر ماهانه آن هر روز میلیاردها پیام ارسال می کنند

مایکل و یک وسیله کمک راه رفتن، در یک مرکز توانبخشی در جکسونویل.

محبوبیت اسنپ چت بر اساس پیام های ناپدید شدن خودکار آن است. برخلاف اینستاگرام و فیس بوک که هر پیام یا عکس ارسالی را حفظ می کنند و اخیراً شروع به ارائه گزینه ناپدید شدن پیام ها کرده اند، اسنپ چت بخاطر ناپدید شدن پیام ها رشد می کند. کاربران اسنپ چت می توانند احمق یا شیطان باشند، زیرا همه چیز به طور پیش فرض ظرف ۲۴ ساعت ناپدید می شود. این اپلیکیشن خردسالانی را که می خواهند چیزها را از والدین خود پنهان کنند و فروشندگان مواد مخدر که می خواهند شواهد را از پلیس مخفی کنند، جذب می کند.

اسنپ می گوید پیام های ناپدید شدن آن برای تقلید از ماهیت زودگذر مکالمات واقعی است، نه فعال کردن جنایت. ژاکلین بوچر، رئیس ایمنی پلتفرم جهانی اسنپ، می گوید: «ما عمیقاً متعهد به مبارزه با همه گیری فتنانیل هستیم و قلب هایمان برای خانواده هایی که متحمل خسارات غیرقابل تصویری شده اند

می‌تپد. این شرکت می‌گوید که صدها میلیون دلار صرف توسعه فناوری برای شناسایی محتوای خطرناک کرده است و می‌خواهد به دشمن‌ترین مکان در اینترنت برای فروشندگان تبدیل شود. در سال ۲۰۲۳، ۲/۲ میلیون قطعه محتوای مرتبط با مواد مخدر را حذف کرده و بیش از ۷۰۰۰۰۰ حساب فروشنده را قفل کرده است.»

در داخل دادگاه، اسنپ یک پرونده متفاوت برای خود می‌سازد. در آنجا، این شرکت می‌گوید که نباید به خاطر بحران فنتانیل سرزنش شود، زیرا مانند یک ارائه دهنده تلفن، مسئولیتی در قبال آنچه در پلتفرم خود گفته می‌شود ندارد. اسنپ استدلال می‌کند که دعوای خانواده‌ها باید کنار گذاشته شود، زیرا بخش ۲۳۰ قانون نجابت ارتباطات ۱۹۹۶ آن را از مسئولیت مصون می‌دارد. پلتفرم‌های رسانه‌های اجتماعی مدت‌هاست که از این ماده بحث‌برانگیز استناد می‌کنند تا ادعا کنند که نمی‌توانند در قبال آنچه کاربران‌شان می‌گویند یا انجام می‌دهند، مسئول شناخته شوند و دادگاه‌های آمریکا نیز بالاین موضوع موافقت کرده‌اند.

اما یک نظریه حقوقی جدید شروع به شکستن این سپر مصونیت کرده است. در طول سه سال گذشته، بیش از ۱۰۰۰ پرونده قضایی در ایالات متحده علیه شرکت‌های رسانه‌های اجتماعی تشکیل شده است که ادعا می‌کنند آن‌ها به روش‌های بی‌شماری به کودکان آسیب رسانده‌اند، از جمله معتاد کردن آن‌ها به صفحه نمایش، ارتباط آن‌ها با مجرمان جنسی و تبلیغ محتوای خودکشی. این موارد استدلال می‌کنند که پلتفرم‌ها، محصولات خطرناکی هستند و شرکت‌هایی که آن‌ها را می‌سازند باید در صورت ایجاد آسیب پاسخگو باشند. آن‌ها می‌گویند این در مورد محتوای پلتفرم‌ها نیست. در مورد طراحی است برخی از قضات پذیرای استدلال هستند.

۶۴ خانواده در پرونده اسنپ چت ادعا می‌کنند که طراحی آن، مسئول ارتباط نوجوانان با فروشندگان مواد مخدری است که نوجوانان را با فنتانیل مسموم کرده‌اند. آن‌ها می‌گویند، برنامه، به بچه‌ها توصیه می‌کند با دلال‌ها دوست شوند، به این دلال‌ها اجازه می‌دهند تا منوهای دارویی ناخواسته را برایشان بفرستند (علف‌های هرز، افزودنی، هرز - ۲۰ دلار در هر پاپ)، ابزارهای نقشه‌برداری موقعیت جغرافیایی را برای کمک به انتقال ارائه کرده‌اند و سپس همه شواهد را حذف کردند. دعوای خانواده‌ها فراتر از بیشتر شده است. در ۵ دسامبر، یک دادگاه استیناف در کالیفرنیا درخواست دوم اسنپ برای خروج از پرونده را رد کرد و اکنون شاکیان ممکن است درگیر یک نبرد حقوقی چندین ساله باشند که تا دیوان عالی ایالات متحده ادامه دارد. یک پیروزی، قانونی را که دهه‌ها از شرکت‌های فناوری محافظت کرده و دنیای دیجیتال ما را به‌طور اساسی تغییر می‌دهد، زیرسوال برده است.

به همین دلیل است که مایکل تصمیم گرفت از اسنپ شکایت کند، او می‌گوید: «من می‌خواهم از اتفاقی که برایم افتاد برای مثال استفاده کنم، تا همه شرکت‌های رسانه‌های اجتماعی نتوانند پشت بخش ۲۳۰ قانون پنهان شوند.»

اسنپ در سال ۲۰۱۱ تأسیس شد، زمانی که رسانه‌های اجتماعی معمولاً برای به اشتراک گذاری اخبار و عکس‌ها با دوستان و خانواده استفاده می‌شدند. برنامه‌های رقیب به یک فید دیجیتال باز می‌شوند که به شما کمک می‌کند درباره تولدها و تعطیلات مخاطبان خود در جریان باشید، اما Snapchat با دوربینی که به سمت صورت شما نشانه رفته بود باز شد. ادامه دهید، آن را تکان داد: سلفی بگیرید، و نگران نباشید اگر عالی به نظر نمی‌رسد یا نمی‌توانید چیزی شوخ طبعانه

برای گفتن نداریدنگران نباشید - به هر حال همه چیز ناپدید می شود. کاربران به خصوص نوجوانان آن را دوست داشتند. نظرسنجی مرکز تحقیقات پیو در سال ۲۰۲۴ نشان داد که ۵۵ درصد از کودکان ۱۳ تا ۱۷ ساله ایالات متحده در این برنامه بودند.

همانطور که پلتفرم های رسانه های اجتماعی به امپراتوری های دیجیتال تبدیل شدند، رقابت برای حفظ کاربران شدیدتر شد. این صنعت به سمت فیدهای مبتنی بر الگوریتمی حرکت کرد که به گونه ای طراحی شده بودند که مردم را بی وقفه وادار می کرد محتوای مصرف کنند و به افراد غریبه تری که می توانند آن را ارائه کنند متصل شوند. به زودی، شکارچیان، اینفلوئنسرهای کودکان را در TikTok دنبال می کردند، کلاهبرداران از بچه های دبیرستانی در اینستاگرام باج می گرفتند و فروشندگان مواد مخدر در اسنپچت برای نوجوانان قرص می فروشتند. شورای ملی پیشگیری از جرم سال گذشته اعلام کرد که پیام های ناپدید شدنی این برنامه، «یک بازار مواد مخدر در فضای باز دیجیتالی ایجاد کرده است که به فروشندگان مواد مخدر اجازه می دهد تا به فروش قرص های تقلبی به نوجوانان و البته نوجوانان بی خبر بپردازند».

در سال ۲۰۲۰، اولین سال همه گیری کووید-۱۹، ۱۶۳۰ نوجوان بر اثر مصرف بیش از حد در ایالات متحده جان خود را از دست دادند که تقریباً دو برابر این تعداد در سال ۲۰۱۹ بود. این رقم در سال بعد ۱۰ درصد افزایش یافت. با این حال، این افزایش به دلیل افزایش مصرف مواد مخدر در میان نوجوانان نبود. مواد مخدر به تازگی کشنده تر و در دسترس تر شده بودند. قرص هایی که به عنوان مواد افیونی یا محرک فروخته می شدند با فنتانیل مخلوط می شدند و به درب خانه بچه ها رسانده می شد.

فنتانیل یک ماده مخدر مصنوعی ارزان، فراوان و بسیار اعتیادآور است که ۱۰۰ برابر قوی تر از مورفین است. به راحتی می توان آن را تولید کرد و در هر قرصی در آزمایشگاه بازار سیاه فشرده کرد و هزینه تولید را کاهش داد و در عین حال قیمت را افزایش داد. DEA می گوید که نیمی از قرص های تقلبی که کشف می کند حاوی فنتانیل کافی برای کشتن یک فرد بالغ هستند - ۲ میلی گرم، معادل ۵ تا ۷ دانه نمک.

کیمبرلی فنتون، پزشک مراقبت های ویژه کودکان در اورلاندو، می گوید که مسمومیت های فنتانیل زیادی را مشاهده نمی کند، زیرا کودکانی که این دارو را مصرف می کنند معمولاً قبل از رسیدن امدادگران می میرند. چند دقیقه پس از خوردن آن، تنفس کند می شود. سپس، بسته به دوز، می تواند به طور کامل متوقف شود و منجر به ایست قلبی گردد.

این همان چیزی است که برای مایکل بروئر اتفاق افتاد که فنتون در روز کریسمس سال ۲۰۲۰ او را در بخش مراقبت های ویژه در بیمارستان AdventHealth برای کودکان تحت درمان قرار داد. برادر کوچکتر او، بردی، که به تازگی ۱۲ ساله شده بود، حدود ساعت ۳ بامداد با صدای بلند و سخت از خواب بیدار شد. نفس کشیدن بردی رابه یاد می آورد که انگار کسی می خواهد از طریق نی نفس های بزرگ بکشد. او به اتاق مایکل رفت و او را دید که در رختخواب دراز کشیده بود، شیخ سفید با لب های آبی-بنفش، «به نظر می رسید که خفه شده باشد». بردی دوید تا به مادرش خبر دهد.

مایکل به یاد می آورد که در شبی که بیش از حد مصرف کرده بود، یک قرص را قورت داد و نه چیز دیگری.

قبل از اینکه به آی سی یو اطفال برسد قلب او چهار بار ایستاد.

قلب مایکل چهار بار قبل از رسیدن به آی سی یو اطفال با کد آبی متوقف شد - تقریباً مرده بود. او به تزریق نالوکسون، یک پادزهر تریاک که کارکنان فوریت‌های پزشکی تجویز کرده بودند، پاسخ داده بود، اما در غربالگری سم‌شناسی هیچ مسکنی در ادرار مایکل مشاهده نشد. وقتی دکتر فنتون او را در آی سی یو ارزیابی کرد، پلک‌های او را بلند کرد و دید که مردمک‌هایش شبیه نقطه‌ای هستند. او مشکوک به فنتانیل بود که باعث انقباض چشم‌ها می‌شود و در آزمایش‌های سم‌شناسی معمول نشان داده نمی‌شود، زیرا ماده‌ای مصنوعی است. بنابراین او یک واکسن دیگر از نالوکسان به او داد. مردمک‌هایش گشاد شد و ضربان قلبش بالا رفت و این شک او را تایید کرد.

چند ساعت بعد، فنتون به مادر مایکل گفت که او توسط فنتانیل مسموم شده است. او گفت: "ما وارد تلفن او شدیم."

تنها چیزی که مادرش می‌گوید "او آن را از طریق رسانه‌های اجتماعی دریافت کرد" - به طور خاص، Snapchat.

مایکل و برادرش بردی

دو ماه پس از مصرف بیش از حد مایکل، زمانی که سامی چپمن، یک نوجوان ۱۶ ساله در سانتا مونیکا، کالیفرنیا، یک قرص فنتانیل خریداری کرد و درگذشت، اسنپ چت مورد بررسی قرار گرفت. مادر او، لورا برمن، یک درمانگر روابط و مجری تلویزیون، در این مورد در اینستاگرام پستی منتشر کرد و توجه ملی را به این موضوع جلب کرد. او نوشت: «پسر زیبای من رفت. من مطمئن نیستم چگونه به نفس کشیدن ادامه دهم. لطفاً مراقب بچه‌های خود باشید و به خصوص مراقب اسنپ چت باشید. اینطوری آنها را بدست می‌آورند.»

بر اساس ایمیل‌های داخلی شرکت که توسط دادستان در دادگاه ایالتی ارائه شد، حداقل از سال ۲۰۱۹ در داخل اسنپ می‌دانستند که فروشندگان مواد مخدر به دلیل ناپدید شدن پیام‌های آن از این پلتفرم استفاده می‌کنند. رائل تورز، دادستان کل نیومکزیکو، مانند خانواده‌ها، ادعا می‌کند که ویژگی‌های طراحی اسنپ چت خطرناک است و به خردسالان آسیب رسانده است. اسنپ در بیانیه‌های عمومی اعلام کرد که نگرانی تورز در مورد ایمنی آنلاین جوانان را دارد و متعهد به ایمن‌تر کردن پلتفرم است. همچنین با استناد به بند ۲۳۰ درخواست ابطال این پرونده را ارائه کرد.

این ایمیل‌ها برای مدیر اجرایی اسنپ، ایوان اشپیگل، که پس از ۲۱ سالگی به یکی از جوان‌ترین میلیاردی‌های جهان تبدیل شد، بسیار شرم‌آور بود. در این پیام‌ها، که بسیاری از آنها بین سال‌های ۲۰۱۹ تا ۲۰۲۲ ارسال شده بود، توسط کارمندان سابق با اعتماد اسنپ ارسال شده بودند. و بخش ایمنی از نادیده گرفتن رهبران ارشد آنها شکایت کرد. یکی از آنها نوشت: «در تلاش برای افزودن مکانیسم‌های ایمنی درون برنامه‌ای واکنشی وجود داشت، زیرا ایوان اشپیگل طراحی را در اولویت قرار داد. این کارمندان نگرانی‌های خود را در مورد تسهیل اخاذی توسط اسنپ چت، در مورد تماس ناخواسته بین کودکان و بزرگسالان و در ایمیل‌های مکرر درباره فروش مواد مخدر ابراز کردند.»

برخی گفتند که فید Discovery اسنپ چت، جریانی از محتوایی که این برنامه تبلیغ می‌کند، پست‌های فروشندگان مواد مخدر از جمله منوها و قیمت‌ها را توصیه می‌کند. برخی دیگر گزارش‌های رسانه‌ای را به اشتراک گذاشتند که می‌گفتند ویژگی افزودن سریع اسنپ چت، که به دوستان جدید پیشنهاد می‌کند، به ارتباط فروشندگان با خریداران کمک می‌کند. ارائه سال ۲۰۱۹ توسط یک شرکت امنیتی مشاوره اسنپ، که در شکایت ذکر شد، حاوی یک هشدار جدی بود: "استفاده از اسنپ چت برای خرید مواد غیرقانونی و مضر کمتر از یک دقیقه زمان می‌برد." (شرکت می‌گوید که نمی‌تواند در مورد سوابق داخلی به دلیل دعوای معلق اظهار نظر کند).

در آن زمان، اسنپ قوانینی را وضع کرده بود که کاربران را از تلاش برای فروش داروهای غیرقانونی منع می‌کرد و عبارات جستجوی مرتبط را مسدود می‌کرد، اما این شرکت اذعان داشت که فعالانه به دنبال چنین محتوایی نبوده و در عوض به گزارش‌های کاربران متکی است. با توجه به اینکه فروشندگان و خریداران به احتمال زیاد خود گزارش نمی‌دهند، اسنپ نمی‌دانست که این مشکل چقدر شایع است. این با فنتانیل تغییر کرد.

در فوریه ۲۰۲۱، همان ماهی که سامی چپمن درگذشت، جنیفر استات، رئیس سیاست عمومی جهانی اسنپ، از راه دور از خانه خود در خارج از واشنگتن دی سی کار می‌کرد، زمانی که ایمیلی درباره مرگ دیگری با فنتانیل در ارتباط با اسنپ چت دریافت کرد. او به یاد می‌آورد که از الگویی که ظاهراً در حال ظهور بود، شوکه شده بود. استات می‌گوید: «به عنوان مادری برای نوجوانان، احساس بسیار شخصی داشتم.» احساس می‌کردم که ممکن است برای بچه‌های من اتفاق بیفتد، ممکن است برای همسایه‌هایم بیفتد.» او داستان‌هایی از مصرف بیش از حد نوجوانان مرتبط با قرص‌های تقلبی و رسانه‌های اجتماعی را دیده بود، و اکنون شروع به پیوند نقطه‌های مربوط به بحران کرد. او می‌

گوید: «این در اطراف ما اتفاق می افتاد. می خواستم فقط، می دانی، فریاد بزنم و بگویم، آیا مردم می فهمند چه خبر است؟ آیا دیگران آنچه را که ما می بینیم می بینند؟»

در عرض چند هفته، این موضوع به اولویت اصلی اسنپ تبدیل شد که "کد قرمز" نامگذاری شد. این شرکت پروژه های دیگر را کنار گذاشت و منابع را به مبارزه با فروش فنتانیل در پلت فرم خود تغییر داد. مهندسان فیلترهایی را برای شناسایی محتوای مرتبط با مواد مخدر و شناسایی حساب هایی که آن را ارسال کرده اند، به کار گرفتند. اولین قدم آموزش مدل یادگیری ماشینی (استفاده از هوش مصنوعی) برای رمزگشایی عامیانه مواد مخدر نوجوانان بود. برخی از اصطلاحات بصری بودند، مانند percs برای Percocet یا addy برای Adderall. ایموجی هار شامل نمی شد: دوشاخه ♣ به معنای فروشنده بود. سبد خرید 🛒 به معنی کارت ریج THC بود. پمپ بنزین ⛽ به معنای چیزهای خوب بود.

آوریل آن سال، اسنپ یک تماس زوم با حدود دوازده خانواده که فرزندانشان را به خاطر فنتانیل از دست داده بودند ترتیب داد. استات که یک مقام سابق وزارت امور خارجه با دو دهه تجربه در دولت بود، سعی داشت بحران را بهتر درک کند. DEA هیچ هشدار صاف صادر نکرده بود و آژانس های بهداشتی تحت تأثیر کووید قرار گرفتند. Stout می گوید: «ما باید فوراً در مورد آنچه در حال رخ دادن است، چه در جامعه و چه در پلت فرم ما، اطلاعات بیشتری کسب کنیم.»

خانواده ها به نوبت داستان های خود را تعریف می کردند. آنها به طرز وحشتناکی شبیه هم بودند. نوجوانی که به دنبال فرار از اضطراب همه گیر، کسالت یا تنهایی است، یک قرص از طریق اسنپ چت خریداری می کند. قرص حاوی فنت است

تمام والدین صبح روز بعد فرزندان خود را مرده می یابند. ستوت به یاد می آورد که هنگام شنیدن داستان ها گریه می کرد. پس از صحبت والدین، یک نماینده ایمنی از اسنپ گفت که تیم عملیات اجرای قانون آن کم کار است و به گفته افرادی که در آنجا حضور داشتند، قول داد که این مشکل را برطرف کند.

با وجود وعده ها، اکثر والدین با عصبانیت تماس را ترک کردند. امی نوئل در میان آنها بود. پسر ۱۴ ساله او، الکساندر، تابستان گذشته در اورنج کانتی، کالیفرنیا درگذشت. یک بعدازظهر در ژوئن ۲۰۲۰، او به والدینش اعتراف کرد که قرص اکسی کدون را از فروشنده ای در اسنپ چت خریده است و می ترسد چون می خواست دارو را مصرف کند. نوئل برای کمک با یک مرکز درمانی تماس گرفت و گفت که روز بعد دوباره تماس خواهد گرفت. اما وقتی صبح روز بعد به اتاق خواب الکساندر رفت تا او را از خواب بیدار کند، او را روی صندلی کیسه ای خود، سرد و سفت یافت.

ماه‌ها بعد، یکی از دوستان الکساندر به نوئل گفت که می‌دانست چه کسی این قرص را به او فروخته است. او به نوئل یک حساب اسنپ چت با نام کاربری AJ Smokxy نشان داد. نوئل اطلاعات را به DEA ارسال کرد و منتظر پاسخ ماند تا زمانی که AJ Smokxy در حال فروش قرص‌های تقلبی بود.

زمانی که نوئل با Stout به تماس آنلاین پیوست، ای جی اسموککسی به اتهام ایفای نقش در دو مرگ تحت بازجویی قرار داشت. نوئل می‌گوید که با خشم فزاینده ای به نظرات نماینده شرکت گوش داده است.

تلاش‌های بعدی اسنپ برای مبارزه با فنتانیل و بیانیه‌های مطبوعاتی آن که اقدامات ایمنی جدید را تبلیغ می‌کردند نتوانست خشم او را فروکش دهد. برای او، این کار لیبیک بود، زیرا بچه‌ها مدام می‌میرند. او شروع به هماهنگی با سایر والدین کرد، از جمله مادر و پدر سامی چپمن، که در یک تماس تلفنی و ایمیل بعدی به اشیپگل شکایت کردند که شرکت به اندازه کافی برای کمک به پلیس برای دستگیری فروشندگان مواد مخدر فعال نیست. پاسخ اشیپگل بعداً در پرونده‌های حقوقی ذکر شد. او گفت که این شرکت با مجریان قانون همکاری می‌کند تا مجرمان را به دست عدالت بسپارد، اما افزود: "من درک می‌کنم که شما احساس می‌کنید ما می‌توانیم بهتر عمل کنیم و من موافقم."

نوئل می‌گوید در ژوئن ۲۰۲۱، او و سایر والدین تصمیم گرفتند که زمان "اعتراض" فرا رسیده است. ده‌ها نفر از آن‌ها با در دست داشتن عکس‌هایی از فرزندان مرده‌شان به سمت مقر اسنپ در سانتا مونیکا راهپیمایی کردند و شعار می‌دادند: «در یک لحظه رفت!»

در آن سال، طبق اسناد ذکر شده در پرونده نیومکزیکو، این شرکت ۱ میلیون قطعه محتوای مرتبط با مواد مخدر را حذف کرد و حساب‌های ۵۰۰۰۰۰ فروشنده را غیرفعال کرد. در یکی از پیام‌های داخلی آمده است: «ما روزانه به طور متوسط نیم میلیون کاربر منحصر به فرد را می‌بینیم که در معرض محتوای مرتبط با مواد مخدر قرار می‌گیرند.» اسنپ همچنین تنظیمات خود را در اکتبر ۲۰۲۱ تغییر داد تا کاربرانی که به دنبال محتوای مواد مخدر غیرقانونی بودند، اطلاعات مربوط به سوء مصرف مواد و سلامت روان را دریافت کنند. برای بسیاری از والدینی که فرزندان‌شان فوت کرده بودند، این پیشرفت‌ها کافی نبود.

نوئل می‌گوید برخی از والدین به او گفته‌اند که نمی‌تواند از اسنپ به دلیل بند ۲۳۰ شکایت کند. اما با فرا رسیدن اولین سالگرد مرگ پسرش، او یک مکاشفه داشت: «من نمی‌توانم از اسنپ چت شکایت کنم و برنده شوم. اما خوشحالم که از اسنپ چت شکایت می‌کنم و صحنه‌ای ایجاد می‌کنم."

در اکتبر ۲۰۲۲، نوئل‌ها و هشت خانواده دیگر از اسنپ در دادگاه عالی لس آنجلس شکایت کردند و ادعا کردند که اسنپ چت یک محصول خطرناک است و مسئول اکثر مرگ و میرهای مربوط به فنتانیل در ایالات متحده است که به رسانه‌های اجتماعی مرتبط است. (شرکت از اظهار نظر در

مورد این ادعا خودداری کرد.) یک شکایت اصلاح شده می گوید: "این دعوی حقوقی مربوط به دسترسی کودکان به مواد مخدر نیست، بلکه در مورد دسترسی مواد مخدر به کودکان است."

لورا مارکز-گرت، وکیل مرکز حقوقی قربانیان رسانه های اجتماعی در سیاتل و وکیل ارشد این پرونده، بیش از دو سال است که در مورد مصرف بیش از حد فنتانیل تحقیق کرده است. او می گوید که با والدین بیش از ۱۰۰ کودکی که مرده اند صحبت کرده است که در نهایت باعث شد ۶۴ خانواده به مبارزه بپیوندند. او می گوید: «اینها همه بچه هایی هستند که مرتکب اشتباه شدند و درست نبود برای این اشتباه بمیرند.»

این پرونده مبتنی بر استدلالی است که به اصطلاح مسئولیت محصول نامیده می شود، یک اصل اساسی از قانون شکایت در آمریکا وجود دارد که شاکیان را ملزم می کند ثابت کنند که یک محصول باعث آسیبی شده است که در مورد آن شکایت می کنند. برنده شدن بر اساس این دلایل در برابر شرکتی که پلتفرم آن توسط بخش ۲۳۰ محافظت می شود تقریباً غیرمعمول بود. انجام این کار بدون حساب دست اول قربانی حتی سخت تر خواهد بود. والدین دقیقاً نمی دانستند فرزندانشان چگونه با فروشندگان ارتباط برقرار کرده اند یا فروش ها چگونه ترتیب داده شده است. حتی اگر آنها موفق شده بودند قفل تلفن فرزندانشان را باز کنند، شواهد ناپدید شده بودند.

چیزی که وکلای دادگستری نیاز داشتند، کودکی بود که از مسمومیت با یک قرص فنتانیل که از طریق اسنپ چت خریداری شده بود جان سالم به در برد و می خواست شهادت دهد. آنها به مایکل بروئر نیاز داشتند.

مایکل ۱۱ ساله بود که اسنپ چت را دانلود کرد. این دو سال زودتر از حداقل برنامه است سن کم است، اما شرکت های رسانه های اجتماعی این محدودیت ها را اعمال نمی کنند. او می گوید که به تازگی تاریخ تولد خود را تغییر داده است و - یکنوع بازی شبیه لوتو - او در آنجا حضور داشته است.

به زودی، او چهار ساعت در روز از اسنپ چت استفاده می کرد و سعی می کرد راه هایی را برای افزایش اسنپ اسکور خود بیابد، که نشان می دهد کاربران چقدر در این پلتفرم فعال هستند. هر چه این عدد بیشتر باشد، حق فخر فروشی بیشتر است. یکی از راه های افزایش امتیاز، افزودن دوستان است. الگوریتم اسنپ چت از طریق Quick Add کمک می کند، که توصیه های دوستان را بر اساس اتصالات و مکان های مشترک ارسال می کند. مایکل هر پیشنهاد افزودن سریع اسنپ چت را پذیرفت: تند کشیدن، پذیرش، افزایش امتیاز. کشیدن انگشت، پذیرش، افزایش امتیاز.

یک روز، او شخصی را اضافه کرد که نام کاربری او مری جین بود با یک درخت ♣ و یک قرص ایموجی. "چه می خواهی؟" دوست جدیدش پرسید. "منظورت چیست؟" مایکل پاسخ داد. بعد یه

عکس اومد این یک منوی مواد مخدر بود که ماریجوانا، کارتریج های THC، Adderall و Percocet را تبلیغ می کرد، که جلوی در خانه شما افتاده بود.

مایکل در مورد مواد مخدر کنجاکو بود و به دنبال راه فرار بود. سال ۲۰۲۰ برای او سخت و فراتر از اضطراب عادی دوران نوجوانی بود. پدرش به تازگی به جرم کلاهبرداری بانکی و پولشویی به پنج سال زندان فدرال محکوم شده بود. چند ماه پس از رفتن او، بیماری همه گیر مدرسه مایکل را تعطیل کرد. برای بچه ای با انرژی بی حد و حصر، کسی که دوست داشت با پرتاب توپ فوتبال ۴۰ یاردی با آنچه "دقت دقیق" می نامد خودنمایی کند، محبوس شدن در اتاق خوابش برای مدرسه آنلاین خفه کننده بود.

او ابتدا کارتریج های THC را امتحان کرد، سپس به سراغ قارچ ها و قرص های نسخه ای رفت. آدرال را بیشتر از همه دوست داشت. برای پرداخت هزینه داروها، کارت نقدی مادرش را می گرفت و نیمه شب به نزدیکترین دستگاه خودپرداز می دوید تا پول نقد دریافت کند. او با دلالتان در گوشه ای از خانه اش ملاقات می کرد.

او می گوید تنها اپلیکیشنی که تا به حال برای خرید مواد مخدر استفاده کرده اسنپ چت بوده است. او به یاد می آورد که منوی مواد مخدر را از طریق برنامه «هر ساعت از روز» دریافت می کرد. از آنجایی که پیام ها به طور پیش فرض حذف می شوند، او می دانست که حتی اگر مادرش گوشی او را چک کند، دستگیر نمی شود. و برداشت های کارت بانکی به اندازه ای کم بود که زنگ خطر را به صدا در نیاورد. وقتی مادرش او را مورد سوال قرار داد، او استفاده از کارت را رد کرد.

مایکل می گوید بسیاری از دوستانش نیز در اسنپ چت مواد مخدر خریده اند. گاهی اوقات، آخر هفته ها، آنها را با هم می بردند و فیلمی را تماشا می کردند، زیرا کار دیگری برای انجام دادن وجود نداشت. یکی از دوستانش، نیکیتا شاپیالیویچ، که اکنون ۱۸ سال دارد و می گوید هرگز مواد مخدر مصرف نکرده است، به یاد می آورد که مرتباً توصیه های «افزودن سریع» را برای فروشندگان دریافت می کرده است. او می گوید: «آنها شروع می کنند به شما پیشنهاد می دهند، مانند «هی، این را بخر». «و انصافاً بسیار وسوسه انگیز است، به ویژه در آن سن کم، زمانی که دقیقاً همان جاست. وقتی آنها می گویند، "من می آیم، آن را به شما می دهم"، رد کردن آن به نوعی سخت است.

مایکل می گوید در شب کریسمس ۲۰۲۰، یک افزودن سریع را برای کاربری که نامش شامل یک قرص ♠️ و یک شکلک قارچ ♣️ بود و منوی مواد مخدر را در فید استوری های عمومی خود پست می کرد، پذیرفت. هنگامی که مایکل از فروشنده درخواست Adderall کرد، به او Percocet، یک مسکن اپیوئیدی پیشنهاد شد. او هرگز Percocet را امتحان نکرده بود اما موافقت کرد که برای دو قرص ۲۰ دلار بپردازد.

حوالی ساعت ۱۱ شب، فروشنده در اسنپ چت به مایکل پیام داد تا به او اطلاع دهد که بیرون است. مایکل از پنجره اتاقش بیرون رفت. او به یاد می‌آورد که آن مرد شبیه هنرپیشه یک فیلم ارزان دهه ۹۰ به نظر می‌رسید، با هودی، کباب‌های طلایی. هنگامی که مایکل به سمت پنجره باز خود برگشت، فروشنده گفت: "موفق باشید، مرد."

مایکل به یاد می‌آورد که یکی از قرص‌ها را قورت داده است، اما نه چیز دیگری. از آن شب چیز بعدی که او به یاد می‌آورد، دیدن یک رویای واضح است که در آن زیردریایی بود که عمیق تر و عمیق تر می‌شد تا اینکه "به ته اقیانوس سقوط کرد."

پزشکان پنج ساعت برای زنده نگه داشتن او مبارزه کردند. در حوالی زمانی که او بالاخره تثبیت شد، برادرش، بردی، موفق شد قفل گوشی اش را باز کند. او می‌خواست بفهمد که مایکل چه چیزی را گرفته است، شاید که کمک کند. بردی می‌دانست که برادرش از اسنپ‌چت برای خرید ماری‌جوانا و آدرال استفاده کرده است و وقتی برنامه را باز کرد، دید که نام کاربری آخرین فردی که مایکل به او پیام داده بود، حاوی یک قرص و یک شکلک قارچ بود. مکالمه تمام شد، اما شکلک‌ها به اندازه کافی گویای آن بودند. بردی به مادرش پیام رانشان داد.

پنج روز بعد، در حالی که مایکل هنوز تحت حمایت زندگی بود، مادرش پیامی به فروشنده فرستاد و از او درخواست کرد که بیشتر از آنچه دفعه قبل فروخته بود، دریافت کند. سپس با پلیس در حومه اورلاندو وینتر پارک، جایی که او و پسران در آن زندگی می‌کردند، تماس گرفت. او گفت مردی که به پسرش فنتانیل داده بود در راه خانه او است.

ستوان جوزف دی کارلو به سرعت جلو رفت و فروشنده را دید که جلوی درب خانه ایستاده بود. او در دم در حالی که پنج قرص و نیم در جیبش بود دستگیر شد. در ایستگاه، او اعتراف کرد که چند روز قبل در همان آدرس به مایکل مواد مخدر فروخته است. او لوئیس مولینا نام داشت و ۲۱ ساله بود. طبق سوابق پلیس، دو روز بعد پس از پرداخت ۱۰۰ دلار وثیقه آزاد شد.

پرونده به دادستان منتقل شد، اما شواهد ضعیف بود. بیمارستان هرگز مایکل را از نظر فنتانیل غربالگری نکرده بود، بنابراین حضور آن در بدن او تایید نشد و قرص‌هایی که مولینا حمل می‌کرد داروهای ضد اضطراب بودند، نه مواد افیونی. دی کارلو برای سوابق مربوط به حساب مولینا حکم بازرسی به اسنپ داد، اما او می‌گوید هیچ پیامی بین فروشنده و مایکل دریافت نکرده است.

مولینا در نهایت به توافق رسید. او هیچ اعتراضی به داشتن یک ماده کنترل شده به قصد فروش نداشت و به ۳۶ ماه حبس تعلیقی تحت نظارت محکوم شد.

این خبر پدر مایکل، برایان را خشمگین کرد که تحولات رادریک زندان فدرال در پترزبورگ، ویرجینیا دنبال می‌کرد. برایان، کهنه سرباز تفنگداران دریایی، نمی‌توانست بفهمد چگونه به جرم مالی به پنج سال زندان محکوم شده است، در حالی که مردی که او تقریباً به قتل پسرش متهم می‌کرد، دو شب را پشت میله‌های زندان گذراند و سپس به صورت مشروط آزاد شد.

برایان تصمیم گرفت که اگر خانواده‌اش نمی‌خواهند عدالت را در پرونده جنایی به دست آورند، او مبارزه را به اسنپ ببرد. او به کتابخانه زندان رفت و شروع به تحقیق کرد که چه کسی می‌تواند کمک کند. او خیلی زود با مرکز حقوقی قربانیان رسانه‌های اجتماعی مواجه شد.

این مرکز در آوریل ۲۰۲۳ شرکت برویر علیه اسنپ را بایگانی کرد و مدعی شد - همانطور که در مورد نویل که بعداً بامایکل و سایر خانواده‌ها همراه شد- که طراحی اسنپ چت خطرناک است و اسنپ باید پاسخگو باشد. در این شکایت آمده است که این شرکت "تلاش کرده است تا چندین والدین عزادار را متقاعد کند که به دلیل بخش ۲۳۰ از مسئولیت مصون هستند." اسنپ و رهبری آن اشتباه می‌کنند. یکی از سخنگویان اسنپ می‌گوید که این شرکت نمی‌تواند در مورد اتهامات مایکل اظهار نظر کند.

مرکز حقوقی قربانیان رسانه‌های اجتماعی پس از آن تأسیس شد که یک دادگاه تجدیدنظر فدرال در کالیفرنیا به شکستن سپر مصونیتی که از شرکت‌های رسانه‌های اجتماعی در برابر ادعاهای مسئولیت محصولات محافظت می‌کرد، کمک کرد. والدین دو پسر نوجوانی که در سال ۲۰۱۷ در تصادف در شهرستان والورث، ویسکانسین جان باختند، از اسنپ به دلیل سهل انگاری شکایت کرده بودند. دقایقی قبل از اینکه ماشین پسران از جاده خارج شود، با درخت برخورد کند و شعله ور شود، آنها از فیلتر سرعت اسنپ چت استفاده می‌کردند، ویژگی که سرعت حرکت تلفن کاربر را اندازه می‌گرفت. شایعات در آن زمان حاکی از آن بود که اگر سرعت شما از ۱۰۰ مایل در ساعت فراتر رود، پلتفرم SnapScore شما را افزایش می‌دهد (که اسنپ می‌گوید هرگز درست نبود). پسرها قبل از اینکه کنترل وسیله نقلیه را از دست بدهند به سرعت ۱۲۳ مایل در ساعت رسیدند.

وکلائی والدین پسران یکی از اولین پرونده‌های مربوط به مسئولیت محصول را علیه یک شرکت رسانه‌های اجتماعی تشکیل دادند. اسنپ با استناد به بخش ۲۳۰ اقدام به خروج از پرونده کرد. یک قاضی دادگاه منطقه با آن موافقت کرد، اما در مه ۲۰۲۱ یک دادگاه تجدیدنظر حکم را لغو کرد. قضات استیناف گفتند که بخش ۲۳۰ اسنپ را مصونیت نمی‌دهد، زیرا این شرکت به عنوان سازنده یک محصول محاکمه می‌شد، نه به عنوان میزبان محتوای شخص ثالث. به عبارت دیگر، موضوع طراحی اسنپ چت بود.

پلتفرم‌های رسانه‌های اجتماعی مانند خودرویی بدون کمر بند ایمنی هستند. اسنپ فیلتر سرعت را در ماه‌های پس از صدور حکم حذف کرد و این پرونده در سپتامبر ۲۰۲۳ به خارج از دادگاه خاتمه یافت. اما *Lemmon v. Snap Inc* تفسیر جدیدی از قانونی ایجاد کرده بود که دادگاه‌ها آن را عملاً از شروع دوران اینترنت مقدس تلقی می‌کردند.

بخش ۲۳۰ بخشی از لایحه ای بود که در سال ۱۹۹۶ تصویب شد و هدف آن مصونیت سازی سازندگان اینترنت در حال توسعه بود. پیش از آن، پیام‌رسان‌های آنلاین و تابلوهای اعلانات با آنچه «معضل ناظر» نامیده می‌شد، مواجه بودند - دادگاه‌ها حکم داده بودند که این پلتفرم‌ها در قبال محتوای ارسال شده در سایت‌های خود تنها در صورتی مسئول هستند که سعی در تنظیم آن داشته باشند. این امر شرکت‌های فناوری را با یک انتخاب غیرممکن روبرو کرد: محتوای ناخواسته یا نامطلوب را حذف کنند و خود را در معرض ادعاهای مسئولیت قرار دهند، یا هیچ چیز را تعدیل نکنند و اجازه دهند که محصولات آنها به مخفیگاه تبهکاران تبدیل شوند.

بخش ۲۳۰ این ارائه‌دهندگان را بیشتر شبیه به شرکت‌های تلفن می‌داند تا ناشران رسانه‌های سنتی که می‌توان برای آنچه چاپ یا پخش می‌کنند مورد شکایت قرار گیرند. در این بیانیه آمده است: «هیچ ارائه‌دهنده یا کاربر یک سرویس رایانه‌ای تعاملی نباید به‌عنوان ناشر یا گوینده اطلاعات ارائه‌شده توسط دیگر ارائه‌دهنده محتوای اطلاعاتی رفتار شود». بخش ۲۳۰ همچنین شرکت‌های اینترنتی را از دعوایی که به دنبال محدود کردن مطالبی بودند که شاکیان آن را زشت، خشونت‌آمیز یا غیر قابل اعتراض می‌دانستند محافظت می‌کرد. ایده این بود که پلتفرم‌ها را تشویق کنیم تا با تعدیل محتوا بدون ترس از شکایت، خودتنظیمی کنند.

در طول ربع قرن بعد، دادگاه‌ها بخش ۲۳۰ را تقویت کردند. پس از اینکه شخصی در سال ۱۹۹۵ اطلاعات توهین‌آمیز و شخصی درباره کاربر دیگری را در America Online پست کرد، یک قاضی گفت که این پلتفرم مسئولیتی ندارد. پس از اینکه یک دختر ۱۴ ساله در سال ۲۰۰۶ توسط شکارچی که در مای اسپیس ملاقات کرد مورد آزار جنسی قرار گرفت، این پلتفرم مسئولیتی نداشت. پس از مصرف بیش از حد هروئین مرد جوانی که از طریق شبکه اجتماعی به نام Experience Project در سال ۲۰۱۵ خریداری شد، این پلتفرم بار دیگر مسئولیتی نداشت. برخی از منتقدان شروع به اشاره به بخش ۲۳۰ به عنوان کارتی برای خروج از زندان کردند.

این ماده به شدت مورد بحث قرار گرفته است. برخی از دموکرات‌ها در کنگره می‌خواهند آن را تغییر دهند تا پلتفرم‌ها مجبور شوند محتوای مضر را سریع‌تر حذف کنند و در صورت عدم انجام پاسخگو باشند. برخی از جمهوری‌خواهان می‌خواهند پلتفرم‌ها قدرت کمتری برای محکوم کردن یا حذف محتوای شخص ثالث داشته باشند، با استناد به تقلب نگرانی در مورد آزادی بیان بن بست سیاسی باعث شده است که ده‌ها اصلاحیه پیشنهادی با شکست مواجه شوند و متن اصلی بخش ۲۳۰ تا حد زیادی بدون تغییر باقی بماند، حتی اگر برای دنیای قبل از آیفون و قبل از فیس بوک نوشته شده باشد.

در اواسط دهه ۱۹۹۰، جولی اینمن گرانت در واشنگتن برای شرکت مایکروسافت کار می‌کرد. او به شکل‌گیری بخش ۲۳۰ کمک کرد، بنابراین او تاریخچه آن را از نزدیک می‌داند. اکنون کمیسیونر eSafety، نهاد مستقل تنظیم‌کننده اینترنت استرالیا، Inman Grant می‌گوید که سپر پلتفرم‌های آنلاین باید به روز شود. او می‌گوید: «هیچ‌کدام از ما در این صنعت، با توجه به اینکه

صنعت چقدر تغییر کرده است و فناوری بدون مراقبت، مسئولیت یا نرده‌های محافظ چقدر به انسانیت آسیب وارد کرده است، خوابش را هم نمی‌دیدیم که این مقررات مصونیت به مدت ۲۸ سال دست نخورده باقی بماند..” اینمن گرانت می‌گوید دیدن «شکاف‌هایی که در این دفاع ظاهر می‌شوند» دلگرم‌کننده است.

هنگامی که دادگاه تجدید نظر فدرال حکم خود را در لمون علیه اسنپ صادر کرد، یک وکیل در سیاتل متوجه شد. متیو برگمن، که دهه‌ها را صرف رسیدگی به پرونده‌های مربوط به مسئولیت محصولات علیه تولیدکنندگان آزمیست کرده بود و بیش از یک میلیارد دلار برای مشتریان به دست آورده بود، تصمیم گرفت به رسانه‌های اجتماعی بپردازد. او مرکز حقوقی قربانیان رسانه‌های اجتماعی را با یک ماموریت راه اندازی کرد: استفاده از استدلال مسئولیت محصول برای پاسخگویی شرکت‌ها در مورد آسیب رساندن به کودکان.

در طول سه سال، این مرکز ۷۰۰ پرونده را به نمایندگی از بیش از ۳۰۰۰ خانواده علیه متا، اسنپ، تیک تاک، یوتیوب و دیگران تشکیل داده است. همچنین به شروع یک جنبش ملی کمک کرد. بیش از ۲۰۰ ناحیه مدرسه و سه دوجین دادستان کل ایالتی شکایت‌هایی مشابه با مرکز ارائه کرده‌اند. برخی از این پرونده‌ها برای ساده‌تر کردن روند کشف پیش از محاکمه در مراحل رسیدگی چند حوزه قضایی ادغام شده‌اند، در حالی که برخی دیگر، از جمله پرونده‌ای که ۶۴ خانواده علیه اسنپ می‌جنگند، به تنهایی پیش می‌روند. استدلال حقوقی بدیع زیربنای این حقوق دانان، خانواده‌های خارج از ایالات متحده را نیز جسور کرده است - در ماه نوامبر، TikTok اولین پلتفرمی بود که به دلیل مسئولیت محصول در اتحادیه اروپا مورد شکایت قرار گرفت.

دادگاه‌های ایالات متحده در سال ۲۰۲۴ مجموعه‌ای از احکام صادر کردند که در بخش ۲۳۰ منحل شد. در ژانویه، لارنس ریف، قاضی دادگاه عالی در لس‌آنجلس، علیه درخواست اسنپ برای رد پرونده نویل، مایکل و سایر خانواده‌ها حکم داد. بدون قضاوت در مورد محاسن، ریف نوشت که تصمیمات طراحی متعددی می‌تواند منجر به مرگ‌های ناشی از مصرف بیش از حد شود، از جمله تأیید سن ناکارآمد، فقدان کنترل‌های والدین و ویژگی "Quick Add" که هدف قرار دادن خردسالان توسط فروشندگان مواد مخدر را تسهیل می‌کند. "او گفت که خانواده‌ها می‌توانند برای کشف اقدام کنند. (در ماه دسامبر یک دادگاه استیناف ایالتی درخواست Snap برای تجدید نظر را رد کرد، به این معنی که شرکت باید تحویل اسناد داخلی را آغاز کند و با سوگند به سپرده‌ها تحویل دهد، مگر اینکه موفق شود پرونده را به دادگاه عالی برساند.)

یک دادگاه تجدیدنظر فدرال در پنسیلوانیا در ماه اوت حکم مشابهی را در مورد پرونده مربوط به TikTok صادر کرد و گفت که شکایت یک مادر در مورد مرگ دختر ۱۰ ساله‌اش، نایلا اندرسون، می‌تواند ادامه یابد. دادگاه گفت که TikTok با بخش ۲۳۰ ایمن نشده است، زیرا الگوریتم آن ویدیویی «چالش خاموشی» را برای دختر ارائه می‌دهد، که سپس در حالی که از آن تقلید می‌کرد، خود را خفه کرد. دادگاه حکم داد که TikTok ویدیو را منتشر نکرده بود. الگوریتم آن را ارتقا داده

بود. (درخواست TikTok برای بررسی مجدد رد شد. این شرکت تا ژانویه فرصت دارد به دیوان عالی شکایت کند.)

در ماه اکتبر، یک قاضی در کالیفرنیا تا حد زیادی درخواست رد بیش از ۹۰۰ پرونده فدرال علیه متا، اسنپ، مالک TikTok، ByteDance، یوتیوب و دیگران را رد کرد. این پرونده‌ها که شامل صدها پرونده‌ای است که توسط مرکز حقوقی قربانیان رسانه‌های اجتماعی و همچنین پرونده‌هایی که توسط مناطق مدرسه و دادستان‌های کل استان ارائه شده‌اند، ادعا می‌کنند که این پلتفرم‌ها برای معتاد کردن خردسالان طراحی شده‌اند، در بازاریابی فریبکارانه شرکت داشتند و از هشدار دادن به کاربران در مورد خطرات ایمنی غفلت می‌کردند. شرکت‌ها به دنبال رد پرونده‌ها بر اساس بخش ۲۳۰ بودند، اما قاضی آنها را به سمت کشف ادامه داد. (برخی از شرکت‌ها تجدید نظر کرده‌اند.)

اریک گلدمن، استاد حقوق در دانشگاه سانتا کلارا که منتقد صریح جنبشی است که شرکت‌های رسانه‌های اجتماعی را مسئول محتوای تولید شده توسط کاربران می‌داند، برخی از تصمیم‌های دادگاه اخیر به نفع شاکیان را «مجبذب» می‌داند گلدمن می‌نویسد: «مطمئنم که قاضی در هنگام نوشتن این مطلب کاملاً هوشیار بود، اما اگر کسی در حین استعمال اسید (موادمخدر) نظر قضایی بنویسد، ممکن است انتظار داشته باشم که چنین اظهاراتی را داشته باشد. او می‌گوید که دادگاه‌ها این نکته را نادیده می‌گیرند که «جمع‌آوری، سازمان‌دهی و انتشار» محتوای شخص ثالث، در هسته آنها، انتخاب‌های انتشاراتی است که توسط بخش ۲۳۰ محافظت می‌شوند. «شبکه‌های اجتماعی چه می‌کنند؟ محتوا را منتشر می‌کنند.»

دافنه کلر، مدیر برنامه مقررات پلتفرم دانشگاه استنفورد، می‌گوید نگران است که بدون حمایت‌های بخش ۲۳۰، پلتفرم‌ها به طور کامل تعدیل را متوقف کنند، و باعث بدتر شدن وضعیت شوند. پست‌های خشن برای بچه‌ها قابل مشاهده است، یا سانسور بیش از حد می‌کنند و آنقدر بی‌اهمیت می‌شوند که حرکاتی مانند #MeToo و Black Lives Matter را محدود می‌کنند. او می‌گوید: «هر دو احساس نتایج مشکل‌ساز دارند.»

اسنپ موافق است. یکی از سخنگویان شرکت می‌گوید: «بخش ۲۳۰ یک حفاظت قانونی مهم است که توانایی ما را برای غربال‌کردن و حذف محتوای غیرقانونی مرتبط با مواد مخدر پست‌شده در سرویس‌مان تشویق و محافظت می‌کند.»

با این حال، بسیاری در صنعت می‌گویند رسانه‌های اجتماعی به لحظه‌ای نزدیک می‌شوند که شرکت‌های خودروسازی تحت فشار حامیان مصرف‌کننده در دهه ۱۹۶۰ با آن مواجه شدند. دیوید پولگار، بنیانگذار مؤسسه غیرانتفاعی All Tech Is Human که به دنبال توسعه مسئولانه‌تر فناوری‌های دیجیتال است، می‌گوید: «پلتفرم‌های رسانه‌های اجتماعی، همانطور که در حال حاضر هستند، مانند یک خودروی بدون کمربند ایمنی هستند. از نظر پولگار، ایمنی همیشه توسط شرکت‌ها به عنوان قائل نوآوری در نظر گرفته می‌شود. او می‌گوید: «شما می‌خواهید که این شرکت‌ها بتوانند نوآوری کنند، بدون اینکه آنقدر تنظیم شوند که باعث از بین رفتن آنها شود». با این حال، شما آن را

در مقابل نیاز اجتماعی که می‌خواهیم مرگ و میر کمتری در ارتباط با محصول داشته باشیم، متعادل می‌کنید. در حال حاضر، این تعادل به هم ریخته است.»

فشار بر پلتفرم‌های رسانه‌های اجتماعی تنها از شکایت‌ها ناشی نمی‌شود. استرالیا اخیراً قانونی را تصویب کرده است که استفاده از رسانه‌های اجتماعی توسط کودکان زیر ۱۶ سال را ممنوع می‌کند. بریتانیا و اتحادیه اروپا قوانین جدیدی را وضع کرده‌اند که قصد دارند فضاهای آنلاین را با مسئولیت پذیری شرکت‌های فناوری در قبال آسیب‌های کاربران، ایمن‌تر کنند. و برخی از ایالت‌های ایالات متحده استفاده از تلفن‌های هوشمند را در مدارس ممنوع کرده‌اند.

مدیران عامل از جمله اشیپگل اسنپ به کنگره فرستاده شده‌اند تا پاسخگوی مرگ مکرر کودکانی باشند که از پلتفرم‌هایشان استفاده می‌کنند. سنا در ژوئیه با ۹۳ رای موافق به ۱ رای مثبت داد تا قانون ایمنی آنلاین کودکان را تصویب کند، که شرکت‌ها را ملزم می‌کند هنگام طراحی ویژگی‌های بالقوه اعتیادآور، رفاه کودکان را در اولویت قرار دهند. اما این اقدام در مجلس نمایندگان متوقف شده است و رهبران جمهوری خواه می‌گویند که می‌تواند منجر به سانسور شود. در مواجهه با این فشارها، بسیاری از شرکت‌های رسانه‌های اجتماعی میلیون‌ها دلار را صرف لابی‌گری علیه KOSA و کمپین‌های روابط عمومی کرده‌اند تا بر محبوبیت پلتفرم‌های خود و اهمیت آن‌ها به عنوان ابزاری برای بیان آزاد و خلاقیت تاکید کنند.

اسنپ رویکرد متفاوتی نسبت به قانون معلق اتخاذ کرده است. در اوایل سال ۲۰۲۴ از گروه تجاری صنعتی خود برای حمایت از KOSA جدا شد و گفت که پادمان‌های آن در حال حاضر با لایحه پیشنهادی مطابقت دارد. این شرکت از سال ۲۰۲۰ تعداد تیم ایمنی خود را دو برابر کرده و کارکنان عملیات اجرای قانون خود را سه برابر کرده است، اگرچه تعداد سران را ارائه نمی‌دهد. اسنپ می‌گوید که مدل‌های یادگیری ماشینی آن (هوش مصنوعی) اکنون ۹۴ درصد محتوای مربوط به مواد مخدر را قبل از اینکه توسط کاربران گزارش شود شناسایی و مسدود می‌کنند. لایه‌های ایمنی اضافی اضافه کرده است تا تماس غریبه‌ها با نوجوانان را دشوار کند و هشدارهای پاپ‌آپ درباره محتوای خطرناکی مانند مواد مخدر ارسال می‌کند. این شرکت می‌گوید کاربران زیر ۱۸ سال اکنون می‌توانند توصیه‌های «افزودن سریع» را فقط از افرادی دریافت کنند که در تماس تلفنی آن‌ها هستند یا چندین دوست مشترک با آنها دارند. از سال ۲۰۲۲ والدین می‌توانند ببینند فرزندانشان با چه کسانی در برنامه دوست هستند.

و پس از انتقاد برخی از مقامات مجری قانون برای پاسخگویی به احکام بازرسی ماه‌ها، اسنپ می‌گوید اکنون به ۹۸ درصد از این درخواست‌ها در زمان مشخص شده پاسخ می‌دهد. همچنین میزبان جلساتی برای راهنمایی مقامات مجری قانون در مورد نحوه نوشتن حکم جستجوی مؤثر برای به دست آوردن آدرس IP است و کاربران مطالبی را انتخاب کرده‌اند که پیام‌های حذف شده را ذخیره کنند. میلیون‌ها قطعه محتوای مرتبط با مواد مخدر که اسنپ شناسایی می‌کند اکنون برای کمک به تعقیب کیفری حفظ شده‌اند و صدها هزار حسابی که برای ارسال محتوای مواد مخدر غیرفعال می‌کند در سطح دستگاه مسدود شده‌اند و در صورت ممنوعیت، فروشندگان نتوانند حساب دیگری ایجاد کنند.

هفت کارمند فعلی و سابق که به شرط ناشناس ماندن با خبرنگاران بلومبرگ صحبت کردند تا در مورد مسائل محرمانه صحبت کنند، ابراز افتخار کردند که شرکت چقدر پیشرفت کرده است. اما برخی می گویند که امیدوارند این شکایت ها اسنپ را به بازگشت به چیزی که در وهله اول برنامه اش را محبوب کرده بود، سوق دهد: ارتباط با خانواده و دوستان، نه غریبه ها. دو تن از کارمندان سابق می گویند، شاید اگر این پرونده ها به محاکمه کشیده شوند، اسنپ مجبور شود موتور توصیه افزودن سریع خود را برای افراد زیر سن قانونی خاموش کند. ایمیل های داخلی کشف شده توسط دادستان کل نیومکزیکو نشان می دهد که این ویژگی سال ها در داخل شرکت زیر سوال رفته است. این دو کارمند سابق اذعان می کنند که خاموش کردن کامل آن ممکن است رشد را مختل کند، اما همچنین پلتفرم را ایمن تر می کند، زیرا بچه ها فقط با افرادی که در زندگی واقعی می شناسند ارتباط برقرار می کنند.

حداقل یک خانواده داغدار از کاری که اسنپ برای بهبود وضعیت انجام می دهد راضی است. آنها ترجیح داده اند به جای پیوستن به یک دعوی قضایی، با اسنپ کار کنند. اد و مری ترنان که پسرشان پس از مصرف یک قرص فنتانیل که در سال ۲۰۲۰ از فروشنده ای که در اسنپ چت با او ارتباط داشت جان باخت، یک موسسه خیریه به نام آهنگ برای چارلی راه اندازی کردند تا به جوانان آموزش دهد. آنها تصمیم گرفتند با بچه ها در جایی که بودند - در اسنپ چت - ملاقات کنند. به گفته اد ترنان، که در هیئت مشاوران ایمنی شرکت نیز حضور دارد، خیریه آنها، که اسنپ را به عنوان شریک فهرست می کند، به ده ها میلیون نوجوان رسیده است. او از افشای میزان کمک مالی اسنپ خودداری کرد، اما می گوید تلاش های ایمنی آن کارساز است.

ترنان این دعاوی را غیرمولد می خواند. او می گوید: «هدف ما طرح دعاوی مرگ گذشته نیست، بلکه جلوگیری از مرگ بعدی است. هیچ رسانه اجتماعی یا شرکت فناوری دیگری به اندازه اسنپ برای رسیدگی به بحران فنتانیل و تأثیر آن بر جوانان آمریکایی تلاش نمی کند.»

علیرغم تلاش های اسنپ، بر اساس گزارش مرکز کنترل و پیشگیری از بیماری، کودکان همچنان بر اثر مصرف بیش از حد می میرند - تقریباً ۱۷۰۰ نفر در ایالات متحده در سال ۲۰۲۳. والدین به دنبال فنتانیل هستند که ادعا می کنند از طریق اسنپ چت خریداری شده است. تعداد کشته شدگان از ابتدای سال ۲۰۲۳ شامل کوپر روت ۱۶ ساله از تگزاس است. دونوان هستر، ۱۶ ساله، از واشنگتن؛ و نیکلاس کروز بوریس، ۱۵ ساله، از کانزاس.

کروز، ملقب به بوریس، دانشجوی سال اول دبیرستان در لنینگ، در حدود ۳۰ مایلی شمال غربی کانزاس سیتی بود. اواخر یک شب در ژانویه ۲۰۲۳، او یک خط پودر سفید را در یک تماس فیس تایم با دوستانش خرخر کرد. چند دقیقه بعد صدای نفس نفس زدنش را شنیدند و سپس سکوت کرد. علت مرگ: فنتانیل

اعضای خانواده نیکلاس کروز بوریس به بیلوردی در کانزاس نگاه می کنند که می گوید: فنتانیل تعطیلات ما را کشته، اجازه ندهید تعطیلات شما را بکشد!

لنسینگ، با جمعیت ۱۱۲۰۰ نفر، یکی از آن مکان‌هایی است که همه همدیگر را می‌شناسند، و به نظر می‌رسید که کل شهر تا زمانی که جسد او به سردخانه رسید، خبر مرگ کروز را شنیده بودند. بیشتر همکلاسی‌هایش می‌دانستند چه کسی این قرص را به او فروخته است. او اسکرین‌شات‌هایی از حساب اسنپ‌چت فروشنده به یک تاپیک گروهی ارسال کرده بود، در صورتی که شخص دیگری بخواهد خرید داشته باشد.

نام فروشنده تورین باگمن بود. او ۱۸ سال داشت و در پیچ و خم سرنوشت شهر کوچک، برادر کوچک‌ترش به خواهر بزرگتر کروز علاقه داشت. وقتی خبر منتشر شد که باگمن مقصر بوده است، برادر برنامه‌ای را باز کرد که خانواده برای اشتراک‌گذاری مکان‌هایشان از آن استفاده می‌کرد. این نشان می‌دهد که باگمن شب گذشته حوالی ساعت ۱۱ وارد بن‌بست کروز شده بود. برادر باگمن یک اسکرین‌شات را برای خواهر کروز فرستاد و او آن را برای والدینش فرستاد و آنها آن را به پلیس فرستادند. اما اسکرین‌شات‌ها و داده‌های موقعیت جغرافیایی برای دستگیری کافی نبود. پلیس پیغام‌هایی بین باگمن و کروز می‌خواست و هیچ‌کس نمی‌توانست قفل تلفن کروز را باز کند.

پدر کروز، اندی بوریس، که بر تولید جعبه‌های هدیه و روبان‌ها در کارخانه کارت‌های Hallmark نظارت دارد، از دادستان کل ایالت درخواست کمک کرد. این پرونده به اداره تحقیقات کانسازس ارجاع شد، که حکم بازرسی را به اسنپ داد و به دنبال سوابق از حساب باگمن در ۲۴ ساعت قبل از مرگ کروز بود. چهار روز بعد، اسنپ شماره تلفن باگمن، تاریخ تولد و یک ویدیو را که او از خطوط پودری برای کروز فرستاده بود، روی صفحه تلفنی که یکی از نوجوانان ذخیره کرده بود، ارائه کرد. اما هیچ پیامی وجود نداشت. همه آنها حذف شده بودند و در نتیجه برای پیگرد قانونی مدارک کافی نبود.

طبق سوگندنامه ای که در پرونده ثبت شده است، تقریباً سالگرد مرگ کروز، یک تحلیلگر پزشکی قانونی سرانجام رمز عبور را شکست و قفل تلفن کروز را باز کرد. این تحلیلگر دریافت که مکالمه اسنپ چت بین کروز و باگمن هنوز در دستگاه حفظ شده است. با درخواست کروز از باگمن در ساعت ۹:۳۸ شب شروع شد. اگر او روان‌گردان می‌فروخت، قبل از اینکه گفتگو به احتمال خرید یک قرص پرکوست ۳۰ میلی‌گرمی تبدیل شود.

باگمن: نه، من علف‌های هرز را اضافه کردم

کروز: لعنتی یک بررسی بگیر. هرگز آنها را امتحان نکرد. چقدر

باگمن: یکی ۲۰ است. من به شما می‌گویم که آنها ۳۰ می‌کنند شما باید آن را مانند یک خط کوچک خرخر کنید

کروز: اوه لعنتی

باگمن: مثل یک خط کوچک که زیاده روی شما را بالا می‌برد

کروز: آیا آن را به من توصیه می‌کنید؟

باگمن: چند سالته؟

کروز: ۱۵. من فقط علف‌های هرز و قارچ می‌کشم

باگمن: هوم. آره من یکی بهت میدم

مکالمه ادامه پیدا کرد و باگمن به کروز گفت که قرص "فنت اسپری شده" و اینکه "خوب است که آرام می‌شوی احساس می‌کنی خوابی اما بیدار شده‌ای." در ساعت ۱۱:۱۰ شب، او نوشت: "الان بالا بکش."

مشخص نیست که چگونه پیام ها حفظ شده اند. پلیس ممکن است زمانی که گوشی کروزر را به عنوان مدرکی در صبح روز مرگ او به دست آورد، به حالت هواپیما تغییر داده باشد و پیام هایی که قرار بود بعد از ۲۴ ساعت حذف شوند، در برنامه اسنپ چت او باقی ماندند، زیرا زمانی که دستگاه از شبکه جدا شد، ساعت متوقف شده بود. اسنپ می گوید نمی تواند مطمئن باشد که چرا این پیام ها در پاسخش به حکم جستجو گنجانده نشده است.

در هر صورت، این مدارکی بود که دادستان ها برای طرح اتهام قتل درجه اول علیه باگمن نیاز داشتند. او در ماه نوامبر به جرم توزیع یک ماده کنترل شده که باعث مرگ می شود اعتراف کرد و در ژانویه محکوم خواهد شد. او با ۱۲ سال یا بیشتر زندان مواجه است.

مرکز حقوقی قربانیان رسانه های اجتماعی شکایت حقوقی Burris را به پرونده نویل در مارس ۲۰۲۳ اضافه کرد، و آنها را در شبکه ای از غم و اندوه در حال گسترش در سراسر کشور قرارداد. مانند نویل ها در کالیفرنیا و برورز در فلوریدا، بوریس ها در کانزاس خود را برای نبردی طولانی علیه بخش ۲۳۰ آماده می کنند. آنها با سایر شاکیان ملاقات نکرده اند، اما می گویند که با یک هدف مشترک احساس می کنند: داشتن شرکت های رسانه های اجتماعی که مسئول آسیب رساندن به کودکان هستند

اندی بوریس می گوید: «آنها الگوریتم هایی را که در آنجا قرار داده اند، می دانند، کد را می دانند.» و فرزندان ما آسیب پذیر هستند.» —

با آن چوی و کرت واگنر